

عنوان مقاله:

ارزیابی شاخص های توانمندسازی در سکونتگاه های غیررسمی با رویکرد دارایی مبنا در کلانشهر تهران (نمونه موردی: محله میان آباد اسلام شهر)

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا، دوره 16، شماره 57 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مصطفی بهزادفر - دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه شهرسازی، ایران،

عبدالحمید نقره کار - دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه شهرسازی، ایران،

کمیل صالحی - دانشگاه علم و صنعت ایران، گروه شهرسازی، ایران،

خلاصه مقاله:

امروز وضعیت شهرنشینی و اسکان غیررسمی در جهان و نظریه ها و تجارب آن حاوی نکات روشن و مفیدی است. در حالی که آمارها حاکی از روند رو به رشد جمعیت شهری، به ویژه در کشورهای در حال توسعه است، فقر به مثابه یکی از جنبه های تمرکز جمعیت در شهرهای این کشورها از اهمیت روزافزونی برخوردار می باشد. هدف اصلی پژوهش حاضر در وهله اول، شناسایی شاخص های توانمندسازی سکونتگاه های غیررسمی با تاکید بر رویکرد دارایی مبنا به عنوان رویکردی نوین در تقابل با رویکرد نیاز مبنا و در وهله دوم، سنجش شاخص های استخراجی به منظور درک میزان تاثیرگذاری هر یک در رضایتمندی ساکنان این سکونتگاه ها از شرایط زندگی و نقش هر کدام از شاخص ها در ارتقای شرایط زندگی این افراد می باشد. محدوده مورد مطالعه پژوهش محله میان آباد اسلام شهر می باشد که در سال ۱۳۹۵ نزدیک به ۲۴ هزار نفر جمعیت داشته و در پایان سال ۱۳۸۶ و ابتدای سال ۱۳۸۷، حدود ۴۵ هزار نفر در میان آباد زندگی می کردند. روش به کار گرفته شده در پژوهش به صورت ترکیبی مبتنی بر اسنادی، پیمایشی و تحلیلی است، نتایج پژوهش نشان دهنده این است که، همبستگی در زیرشاخص ساختمان مسکونی مربوط به شاخص سرمایه کالبدی بالاتر از بقیه موارد بوده و بعد از آن زیرشاخص درآمد ماهیانه مربوط به شاخص نیاز مالی بالاترین میزان همبستگی را به میزان رضایت ساکنان سکونتگاه غیررسمی را به خود اختصاص می دهد. بعد از این دو زیرشاخص می توان گفت بالاترین امتیازها مربوط به زیرشاخص های شاخص سرمایه اجتماعی از قبیل: پاسخگویی، اعتمادنهادی، مشارکت، ظرفیت سازی نهادی می باشد.

کلمات کلیدی:

سکونتگاه غیررسمی، توانمندسازی، رویکرد دارایی مبنا، همبستگی، رضایتمندی، محله میان آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1489034>

